

Hrádocký prameň

Apríl 2019, číslo 21

Na kolená padám a priznávam

všetky hriechy,

ktoré v sebe mám.

Na kolená padám a prestávam

veriť svetu,

čo skrýva v sebe klam.

Na kolená padám a prichádzam

ku krížu,

na ktorom si zomieral.

Na kolená padám a uznávam,

že Tvoja krv

je moja záchrana.

Na kolená padám a vyznávam,

že si Vít'az, Kráľ

a tohto sveta Pán.

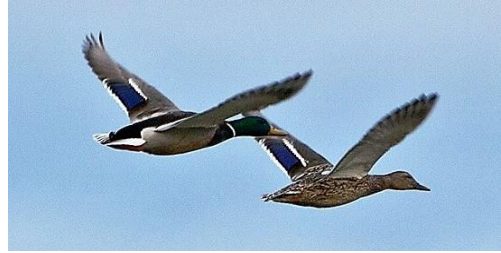
-zk-

*Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj.
Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol
svet!“ (Ján 16, 33)*

Poslanie a cieľ

Znenazdajky mi niečo zatrepotalo nad hlavou. Zaklonila som hlavu a uvidela som, ako nado mnou preletela divá kačica. Ďalej letela ponad most a zamierila rovno na vodnú hladinu.

Tam na ňu čakal káčer, nestačila ani doletieť, letmo sa dotkla vody a už spolu opäť vzlietli. Po krátkej rozcvičke si obidvaja pokojne plávali. V priezračnej, krišťáľovej vode im bolo vidieť len labky ako sa nimi poháňajú - naštartované za svojim cieľom.

Ráno s obľubou otváram okno dokorán. Púšťam do vnútra nové ráno. Príjemný osviežujúci chlad ovanie tvár vzdušným kúpeľom a malé vtáča, ktoré ani nevidieť, vykúzlili tú najčarovnejšiu čvirikajúcu pesničku. V tomto chválospeve počuť radosť z prichádzajúcej jari ako aj radosť z príchodu ostatných lietajúcich kamarátov. Ich trepotavý signál, myslím, že už počujú. Prilietavajú, aby sa naplnil ich sen o návrate- letieť za svojim cieľom – opäť domov. Niektorým jedincom sa to vždy nepodarí. Dlhá cesta sa stáva pre nich priťažkým bremenom.

Prečo jelene a ostatná vysoká zver zhadzuje parožie, veď si tak hrdo a majestátne s nimi vykračujú po lese? Parožie im však postupne oťažieva. Nakoniec sklonia hlavu a zbavujú sa svojej pýchy- padá z nich ťaživé a nepotrebné bremeno.

Toto je len malá mozaika toho, čo sa deje v prírode bez nášho pričinenia. Nádherné dielo veľkého Tvorcu.

Aký cieľ, aké poslanie mám ja – ty? Potvrdzujem svojim životom, že patríam Bohu? Idem krok po krôčiku v radosť k cieľu? Alebo som ako osamelý bežec? Nie – veď potrebujem radu, pomoc, usmernenie.

Potrebujeme sa navzájom ako rodina, ktorej dôverujeme a ku ktorej patríme. Zároveň chytiť sa Božej ponuky, ktorá platí rovnako pre každého:

- zložiť bremeno vín a omylov pod Kríž a prijať odpustenie
- denným kúpeľom vyznaní a očistení odovzdať sa do rúk Toho, ktorý to poslušnosťou urobil za nás všetkých.

A táto symbióza lásky Otca a Syna začína Veľkonočným ránom.

Vlasta Jančiová

Pochopené

Občas sa stáva, že k okolnostiam okolo seba nevieme zaujať jednoznačný postoj. Nevieme celkom presne ako sa správať, čo si myslieť. Učíme sa to rôznym spôsobom a ovplyvňuje nás pri tom snád' milión drobností - výchova, emócie, vedomosti, spoločenské konvencie či totálna nespútanosť nášho vnútra. Občas, akoby sa nás dotýkalo snád' všetko a inokedy zas vôbec nič.

Zamýšľáš sa niekedy nad tým, aký máš postoj k Veľkej noci? Čím je pre teba – je smútkom či radosťou? Kým si v tom dianie ty? Nájdí sa v niektorej z týchto charakteristík.

POZOROVATEL: Tvoje správanie kormidlujú tvoje emócie.

Ako sa cítiš, tak sa aj správaš. Keď si nevieš rady, pozoruješ druhých. Snažíš sa napodobniť ich bez hlbšej potreby poznania príčin a dôsledkov ich správania. Si tichý počas Veľkého piatku. Raduješ sa z Veľkonočnej nedele – skrátka pridáš sa, lebo to tak vidíš u iných.

Ale toto, priateľu, na pochopenie Veľkej noci nestačí.

KNIHOMOL: Sústreďuješ i analyzuješ informácie. Zapisuješ a kreslíš rodostromy. Tvojím študijným materiálom je Biblia. Hľadáš historické súvislosti, skladáš mozaiku následnosti dejov, poznáš mená dôležitých ľudí i letopočty významných bojov, poznáš platidlá, jazyk i kultúru dávnych čias.

Žiaľ, ani toto na pochopenie Veľkej noci nestačí.

OTVÁRAČ OKIEN: Práve si otvoril okno svojej duše a čakáš.

V tichu sa modlíš a len čakáš, lebo vieš, že niečo určite príde.

Neovládaš síce mená panovníkov Rímskej ríše, nevieš presný dátum Kristovej smrti ani nepoznáš presnú geografickú polohu Golgoty. Len sa modlíš. Zrazu, ešte

síce celkom nerozumieš prečo, len vnímaš, ako sa ti tlačia slzy do očí a cítiš, že sa ťa tvoj Boh zvláštnym spôsobom dotýka. Máš v sebe pocit pokory a obdivu, pred tak veľkou obetou, cítiš radosť, že ti bola daná nádej, že je ti odpustené. To už vane Duch Boží a chce ťa viesť.

Nebráň mu. To na pochopenie Veľkej noci celkom stačí.

-zk-

V Kristovi

Žijeme v dobe „neobmedzených možností“, v ktorej ponuky na ten správne prežitý život nás denne atakujú cez reklamy, internetový priestor a televíziu. Občas nám príde SMS správa, ktorú sme nechceli, mailová nevyžiadaná správa, denne kontrolujeme poštové schránky a z nich vyhadzujeme „otravné“ letáky, o ktoré nestojíme. Stále sa opakujúce reklamy v TV otupujú našu pozornosť a tvária sa tak, že práve ten ich produkt je to, čo konečne dá zmysel nášmu životu. Stačí si zapnúť akúkoľvek televíziu a jej upútavky na program a takmer všade sa dozvieme, že nás čaká zábavný program, vedomostná súťaž, talent show, spevácka súťaž, reality show...

Dnešnú dobu veľmi presne, s predstihom opísal Neil Postman (* 8. marec 1931, New York,- † 5. október 2003, New York) bol to americký odborník na masmédiá, mediálny teoretik, kultúrny kritik, pedagóg, profesor a redaktor. Je považovaný za jedného zo zakladateľov mediálnej vedy. Najznámejším dielom Neila Postmana je „Amusing Ourselves to Death,“ v preklade „Uzabávať sa k smrti“. Knihu otvára analýzou, kde ľudia vymenili slobodu za potešenie a pobavenie, staneme sa kultúrou trivialít a budeme zavalení takým množstvom informácií, až sa uchýlime k pasivite. „Keď sa obyvateľstvo nechá rozptyľovať trivialitami, keď sa kultúrny život vymedzí ako nekonečný kolobeh zábavy, keď seriózna verejná komunikácia dostáva podobu detského blábotania, keď sa – stručne povedané – z ľudí stane iba obecenstvo a z verejných záležitostí estráda, potom sa národ ocitol v nebezpečenstve; jeho kultúrna smrť sa stáva reálnou možnosťou“. Hrozí nám nebezpečie pasivity, otupenosti a neschopnosti porozumieť tomu, čo je v živote dôležité a cenné. Konzumný spôsob života vytvára ilúziu, že čím viac vlastníme, tým viac budeme spokojnejší a šťastnejší. To všetko je akoby v kontraste s obdobím a udalosťami Veľkej noci. Čas odriekania, pôstu, obetovania sa je hodnotovo kdesi úplne inde. Vypustenie týchto hodnôt zo života z nás robí ľudí zábavného priemyslu, ktorí plnia svoje vnútro „omamnou drogou“ potešenia, pobavenia, ktorá nás postupne mení na konzumentov povrchnosti.

Život je viac ako len zábava. Pobavenie nedokáže v nás prekryť tú spaľujúcu túžbu po skutočnom, živote. Kristov veľkonočný príbeh začal tam, kde ho Duch vyviedol na púšť. Obdobie 40 dní pôstu bolo obdobím odriekania, modlitby, sústredení sa na Boha. To nebola žiadna „zábava“ ale ťažký vnútorný zápas s trojitým pokušením diabla. Ježiš vyšiel z tohto zápasu ako víťaz. Pokušenie na púšti bola príprava na ten najťažší zápas ktorý mal pred sebou.

Dobrovoľným vstupom do Jeruzalema sa „vydal do rúk hriešnikom“, bol ochotný ísť až na smrť. Odriekanie, pôst, obetovanie sa pre druhých je cesta aj pre nás. Je to spôsob ako sa zbavovať svojej sebastrednosti a egoizmu. Je to zároveň cesta požehnania a zrelosti.

Dnešný svet sa až nápadne podobá dobeputovania Izraela do zaslúbenej zeme. Keď sa utáborili pod vrchom Sinaj odrazu akoby ich to „prestalo baviť“. Mojžiš, Boží služobník bol na vrchu a ľud čakajúc na neho si postavil zlaté teľa. Čítame o tom: *Exodus 32:6 Na druhý deň včasráno obetovali spaľované obete a priniesli obete spoločnosti. Potom sa ľud posadil, jedol a pil; nato vstali a zabávali sa.* Trochu nábožnosti s dobrou zábavou je to, čo odvedie človeka od toho podstatného a dôležitého. Namiesto hľadania a poslušnosti voči Bohu si ľud zvolil modloslužbu spojenú s dobrým jedlom a tancom. Apoštol Pavel o nich napísal: *1 Korinským 10:5 ...ale vo väčšine z nich nemal Boh zaľúbenia.* Väčšinový názor nemusí byť ten správny. Hodnoty tohto sveta v podobe, v akej ich dostávame z médií nezaručujú prežitie plnohodnotného a zmysluplného života. Len život zameraný na večné hodnoty je životom, aký naplánoval pre človeka Boh. Využime preto aj tohtoročné veľkonočné obdobie k tomu aby sme sa dostali bližšie k Bohu. Skúsme si aj niečo odrieknuť, niečoho sa vzdať, niečo obetovať. Možno stačí obmedziť čas strávený pred obrazovkou a namiesto toho si vyhradiť viac času na modlitbu, bibliu, alebo rodinu.

Kristov príklad je hodný nasledovania.

Židom 12:2 Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel kríž; pohrdol postupou a posadil sa na pravici Božieho trónu. Zátúžme podobať sa Kristovi vo všetkom, v radosti, sláve, službe, utrpení, odriekaní, pôste. Svet nám bude aj dnes nahovárať, že si treba užiť, zabaviť sa, aby „nebola nuda“.

Svet nás bude naďalej atakovať materializmom, konzumom, neviazanosťou. V Kristovi máme dostatok síl prekonať svet s jeho nástrahami a pokušením a to je cesta požehnania a Božej priazne. Vykročme na ňu...

Ivan Plachtinský

Na vlastnej koži

Je nedeľa. Bohoslužby sa blížia ku koncu. Sestra farárka číta oznamy – prehľad udalostí, ktoré nás v nasledujúcom týždni čakajú. Mám radosť, že máme príležitosť zažiť počas týždňa toho viac, nie všade to tak je. Máme vzácných bratov a sestry odovzdaných službe – hlbokej, stálej, dlhoročnej. Máme i tých, ktorých spoločné stretnutia obohacujú, liečia, pomáhajú rásť. Vychovávajú deti, hoja rany v manželstvách, pomáhajú porozumieť biblickému odkazu. Toto sú vyznania ľudí, ktorých srdce ťahá do spoločenstva. Nech sú povzbudením, posmelením prísť v slobode a nechať sa premieňať živým Bohom. Si vítaný!

Detská besiedka

Na detskú besiedku chodím od malička a chodím tam rada. Rada tam chodím preto, lebo sa môžem dozvedieť viac o Pánovi Ježišovi, a tiež preto, lebo sa tam modlíme. Hráme sa rôzne hry, spievame pesničky a počúvame príbehy o Pánovi Ježišovi alebo príbehy zo života. Stretávam sa tam s inými deťmi a s novými kamarátkami. Som veľmi vdáčna za tetu Janku Plachtinskú, ktorá to všetko organizuje a má nás veľmi rada. Priala by som si, aby k nám prišlo ešte viac detí, aby sa dozvedeli o Pánovi Ježišovi. Je dôležité veriť v Pána Ježiša, lebo keď mu budeme veriť tak budeme mať večný život v nebi a spoznáme Jeho veľkú lásku. On nás zachráni pred večnou smrťou v pekle. Teším sa na všetko, čo zažijem na besiedke.

Alžbetka Belanji (8 rokov)

Mami klub

Príchod malého človečika do domu zmení život všetkým členom rodiny, predovšetkým čerstvej mamine. Odrazu sa pozornosť matky sústreďí na potreby a priania svojho dieťaťa. Niet pochýb o tom, že dieťa je na prvom mieste. Materská dovolenka umožňuje stráviť potrebný čas pre vytvorenie jedného z najsilnejších medziľudských vzťahov aké poznáme. Dieťa rastie a potrebuje vo svojej blízkosti aj iné osoby a podnety na skúmanie. Rovnako potrebuje nové podnety a osoby vo svojej blízkosti aj matka. Mamiklub pri cirkevnom zbore ECAV v Liptovskom Hrádku vytvára priestor pre pravidelné stretávanie sa mamičiek na materskej dovolenke. Mamičkám poskytuje povzbudenie cestou krátkych biblických úvah, porozumenia a zdieľania. V rámci stretnutí sa deti môžu zapojiť do programu vo forme pesničiek a drobných aktivít. Mamiklub je pre mňa miestom, kde som našla podporu, povzbudenie, získala nové spoločenské kontakty a nadviazala priateľstvá, ktoré pretrvávajú, aj keď sa

stretávame iba raz za týždeň. V kolektíve sa tešíme príchodu každej novej mamičky a jej dieťaťa.

Zuzana Gera

Dorast

Na dorasty chodím rada preto, lebo sa môžem znova stretnúť s kamarátmi a staršími mládežníkmi, s ktorými nemám možnosť byť počas týždňa. Taktiež je to priestor, kde môžem viac počuť o Bohu.

Paulínka Rezníková

Je to pre nás priestor, kde môžeme zažiť aj srandu. Taktiež môžeme prísť a porozprávať sa so svojimi kamarátmi. Myslíme, že je to taký vhodný a voľnejší čas pre mladých.

Paľko Majerčík, Marek Cibul'a

Na dorasty som začala chodiť keď som mala asi 12 rokov. Tieto stretnutia sa mi páčili už od začiatku. Mohla som stretnúť nových ľudí, tráviť skvelý čas pri hrách a rozhovoroch, no čo bolo ešte lepšie, mohla som tam prijímať Božie slovo. Od septembra minulého roku slúžim v dorastovom tíme a som za to veľmi vd'ačná. Uvedomujem si, aké bolo pre mňa spoločenstvo dôležité a koľko veľa som mohla počas dvoch rokov konfirmačnej prípravy prijať. Predtým som bola tá, čo prijímala, no teraz je čas, kedy to čo mám, môžem odovzdávať d'alším. Táto služba je pre mňa veľmi vzácna, môžem sa cez ňu veľa vecí naučiť - vytrvalosti v modlitbách a zápasoch, trpezlivosti, očakávaní, milosrdenstvu a iným vlastnostiam, ktoré ako služobníčka potrebujem. Som šťastná, že môžem byť súčasťou toho, čo Pán Boh koná a teším sa na to, čo má pripravené do ďalších dní.

Katka Čupková

Mládež

Čas na mládeži je pre mňa miesto, kde môžeme spolu rásť v poznaní Krista. Spoločenstvo môžeme spolu tvoriť, hoci sme každý jeden z nás iný, vďaka Kristovi môžeme spolu tráviť čas a prijímať sa častokrát aj so svojimi chybami. Verím, že spolu sme silnejší a spolu môžeme za seba bojovať a akoby si „držať chrbty“. Tak, ako aj samotný Pán Ježiš je tým pravým príkladom spoločenstva, tak mládež je miesto, kde môžeme prísť a zakúšať Krista a hlbšie sa spolu vzdelávať a rásť v poznaní Božieho slova.

Lenka Petříková

Skupinka dievčatá

Na stretnutia dievčat chodím rada, lebo sa môžem viac spoznať s dievčatami – nielen v mojom veku ale aj so staršími. Spolu sa rozprávame a viac sa tak môžeme dozvedieť o Pánu Bohu dievčenskými očami. Ďakujem starším

dievčatám z nášho zboru , ktoré sa nám, mladším venujú svoj čas, hoci by ho mohli využiť celkom iným spôsobom.

Petka Karabínová

Skupinka muži

Už dlhšiu dobu som cítil potrebu byť spolu, spolu ako chlapi. Nie iba sporadicky ale pravidelne. V októbri sme sa s Adym Kubovčíkom stretli, rozprávali a zistili, že to vníma podobne. Modlili sme a rozhodli sa, že sa budeme pravidelne stretávať. Postupom času sa pridali aj ostatní chalani čo už pracujú a bývajú v Hrádku a tak vznikla skupinka mladých chalanov. Neskôr sa pridali aj starší muži a zrazu to nabralo úplne iný rozmer. Pravidelne sa stretávame 6-ti chlapi a budeme radi, keď nás bude viac. Je dôležité byť spolu, je to dobrý priestor ako sa môžeme navzájom zdieľať a tak niest' bremená, modliť za seba. Vnímame aj zápas za zbor, chceme byť mužmi, ktorí budú modlitebne stáť za zborom ale aj za mestom. Vnímam, že túžim po tom, aby sme boli takí muži ako bol Mojžiš, ktorý keď dvíhal ruky a pokiaľ ich mal zdvihnuté, jeho vojsko víťazilo. Ako náhle ich dal dole - prehrávalo, aby sme boli muži, takí, akých nás stvoril Boh nie muži, ktorých mení svet alebo okolie. Boh nás stvoril k modlitbe a preto nesmieme ochabovať, musíme byť pevní a silní, lebo ľudia v našom zbere a v meste potrebujú mužov, ktorí budú plniť Božiu vôľu. Príď medzi nás.

Michal Žufaj

Rodinky

„Ja neviem, či tam chcem ísť Petko. Pri takýchto stretnutiach si ľudia vedia povedať svoje problémy a pre mňa je dosť ťažké zdôveriť sa.“ Takáto bola moja reakcia na prvé pozvanie na stretnutie rodín. No môj manžel mi pripomenul, že už dlho túžim po stretnutí s veriacimi a možno toto je dobrá príležitosť. „ Pôjdeme, uvidíš ako sa tam budeš cítiť a potom sa rozhodneš, či budeš chcieť pokračovať,“ lámal moju váhavosť. A tak sme išli a ja po rokoch stále ďakujem Pánu Bohu, že ma vtedy „postrčil“. Na každé stretnutie sa teším, pretože tu sa cítim naozaj ako so svojou rodinou, ktorá ma miluje a ktorej na mne záleží. Okrem priateľskej atmosféry, ktorá často srší humorom, sa ma práve na týchto stretnutiach Pán Ježiš veľakrát dotkol svojim slovom a hovoril priamo do situácií v mojom živote. Stále mám problém zdôveriť sa, no tu som našla bratov a sestry, ktorým naozaj verím a ktorí ma ani raz počas rokov stretávania nesklamali, ktorí sa za mňa modlia , u ktorých cítim podporu a ktorí stoja pri mne a mojej rodine s láskou a pochopením. Ďakujem Ti, Otče za Tvoju prítomnosť a lásku, ktorou nás spájaš.

Danka Babicová

Modlitebné spoločenstvo

Na modlitebné spoločenstvo chodím rád. Nielen preto, že sa rád stretávam s ľuďmi, ktorí tam chodia, ale hlavne preto, že si uvedomujem silu a dôležitosť modlitby. Cítim potrebu mať spoločenstvo, v ktorom môžeme hovoriť o rôznych veciach a tieto veci následne spoločne vložiť do modlitieb, v dôvere odovzdať Pánu Bohu. Takto vzácne strávený čas prináša do môjho života pokoj. Zároveň som hlboko presvedčený, že Pán Boh počuje všetky naše modlitby a podľa svojej vôle ich naplní.

Peťo Čupka

Na stretnutie modlitebného spoločenstva som prišla prvýkrát asi pred 30-timi rokmi, bolo to spoločenstvo s rozpätím 20-60 rokov. A práve tu, pri preberaní Božieho slova, pri svedectvách, ktoré boli pre mňa povzbudením a v modlitbách sa mi postupne začali odkrývať pravdy, ktoré boli dovtedy akoby zahalené závojom. To ma viedlo k častejšiemu čítaniu Božieho slova a k mojim osobným modlitbám. Postupne som mohla zakúšať pôsobenie Božej moci skrze Ducha Svätého a bližšie spoznávať, že to, čo sa deje nie sú náhody, ale že všetko to má v rukách Ten, ktorému záleží na mojom živote a má so mnou plán. Môžem povedať, že ani po toľkých rokoch sa to pre mňa nestalo nudným ale sa môžem tešiť na každé stretnutie, lebo je obohatením aj pre môj duchovný život. Hlavnou časťou sú práve modlitby, kedy sa modlíme za rôzne potreby sestier a bratov v zbore, v rodinách i osobne, lebo počas nášho života čelíme mnohým pokušeniam, pochybnostiam a tu sa môžeme navzájom napomínať, povzbudzovať, usmerňovať a vedieť, že nie sme sami. A hoci sa často zdá, že bojujeme márne, Boh pre nás pripraví prekvapenie a veci rieši pre nás neuveriteľným spôsobom. Máme k Nemu hlbokú dôveru, že nás počuje kedykoľvek o niečo prosíme podľa Jeho vôle. Odpoveďou sú mnohé vypočuté modlitby, zmeny, ktoré môžeme vidieť i priamo v našom zbore, zmeny, za ktoré ďakujeme Pánu Bohu, lebo zaslúbil, že On vypočuje a odpovie zo svojho svätého vrchu. Príďte, keď budete mať túžbu pripojiť sa k modlitbám alebo budete potrebovať modlitebnú podporu pre váš vlastný život. *Danka Fronková*

Biblická hodina pre dospelých

Zatvoril som knihu. Nerozumel som textu, ako už mnohokrát pred tým. Text som čítal už viac ako trikrát a jeho významu som doteraz neporozumel.

V spomienkach som sa vrátil do obdobia, keď som skončil vysokú školu a začal som učiť na univerzite. Splnil sa mi sen. Bol som obklopený vedeckými prácami

zaoberal som sa filozofiou a metodikou vedy. Stretávali sme sa na debatách o klasickej literatúre, o nových autoroch básní. A predsa, napriek tomu, že som sa vnímal ako hlboko pochybujúci o existencii Boha, túžil som pochopiť odkaz Biblie. Neustále som sa púšťal do jej štúdia, ale všetko ma presahovalo. Nerozumel som tomu. Vtedy som začal prvýkrát chodiť vo Zvolene na biblické hodiny a tento svet ma vtiahol. Boli to asi baptisti. Viedol nás starší pán a mne sa na stretnutiach začali odkrývať súvislosti.

Boli to biblické hodiny, ktoré ma prvýkrát priviedli do tohto zboru. Dnes už viem, že Boh ku mne hovorí prostredníctvom mnohých ľudí v spoločenstve. Že témy, ktoré zaznievajú, nie sú náhodne vybrané, ale Boh ma vedie vďaka božiemu slovu, ktoré tu zaznieva.

Posledné mesiace si biblické hodiny pripravuje Ivan Plachtinský. Môj rodák z Hontu. Nedá mi nespomenúť si na jeho otca. Brata farára Plachtinského. Chodil na biblické hodiny. S rozvahou, na konci každej hodiny vytiahol papierik vzorne a úhľadne popísaný svojimi poznámkami k téme. Chýba mi okamih, keď sme sa hoci aj náhodne stretli na chodníku. Ivan do biblických hodín vniesol čosi. Jedni sú proroci, iní pastieri, apoštolovia, ...Ivan má dar vyučovať. Je to dar od Boha. Sústredil sa na List Rimanom. Bol som okamžite zasiahnutý prvými veršami. Dodnes, po mnohých mesiacoch sme na 1. kapitole. Je to možné? Stále 1. kapitola? Áno je to možné. Pri každej hodine Ivan pripraví dômyselné prepojenie každého slova, významu s ďalšími odkazmi, ktoré s tým súvisia. V prvej kapitole, tak prechádzame celým písmom. V nečakaných súvislostiach. Naozaj hlboké. Prepracované prezentácie a ľahký Ivanov humor nás vtiahne do písma.

Je kľúčové vybrať tému, ktorá v nás zarezonuje. Je to dar učiteľstva. Ivanovi sa to darí. Slová, ktoré zaznejú na biblickej hodine sa snažím v sebe uchovať. Premýšľať o nich, skúmať dennodenné udalosti z pohľadu slov, ktoré sme uchopili na biblickej hodine. Rozprávam sa o bežných veciach s ľuďmi v práci a na myseľ mi prichádzajú slová z posledných mesiacov biblických hodín. Sú východiskom, zamyslením či odpoveďou na rozprávanie či otázky svojich kolegov. Môžem im slobodne a nevtieravo hovoriť o biblických témach, pretože som si mnohé z nich prežil na biblickej hodine.

Vnámam oči opäť do sledovaného textu. Je to odkaz proroka Ezechiela. Nerozumiem. V tomto svetle sa mi potvrdzuje, že potrebujem spoločenstvo, že obľubujem čas, ktorý trávim na biblickej hodine.

Ján Pavlík

Pripomeňme si niektoré udalosti, ktoré rok 2019 priniesol

Konvent na začiatku roka

Rok 2018 bolo treba vyhodnotiť a stanoviť si duchovné i finančné priority na ďalší rok. Zasadali výbory, presbyterstvo a konal sa výročný konvent. Prítomní si vypočuli ako zbor hospodáril i akými duchovnými udalosťami žil. Pre rok 2019, okrem duchovného rozvoja zboru vyplynula dôležitá úloha, ktorou je oprava strechy kostola, ktorá je v zlom stave. Pre nedostatok finančných prostriedkov, napriek časti vybranej v zbierke, sa ju v roku 2018 nepodarilo opraviť. O okolnostiach minulého roka informoval brat dozorca na konvente. V roku 2019 vložíme peniaze z minuloročnej zbierky, v zbierke budeme naďalej pokračovať a zároveň požiadame o bezúročnú pôžičku z Fondu vzájomnej pomoci, aby strecha bola tento rok opravená. Tieto postupy boli odsúhlasené na konvente. Preto prosíme o pochopenie a v prípade, že vám finančné možnosti dovoľujú, budeme vďační za vašu podporu.

Modlitby

Začiatkom roka sme sa zapojili do Aliančného, následne na to do Ekumenického modlitebného týždňa a od 22. do 23. februára 2019 sme zorganizovali „**Modlitby 24**“. Ide o modlitebný „maratón“ – nepretržitá reťaz modlitieb, ktoré realizujeme už niekoľko rokov a do ktorej, budeme radi, keď sa pridáte. Modlitby začali v piatok večer. Hovorili sme o témach, ktoré vnímame, že je dôležité modliť sa za ne. Každý, kto chcel, zapísal sa na určitú hodinu, ktorá mu vyhovovala. Bolo vzácné, že aj počas nočných či skorých ranných hodín ľudia obetovali svoj čas, pohodlie, prekonalí únavu a prišli sa modliť. Do modlitieb boli vkladaní mladí i starkí, vedenie nášho zboru, modlili sme sa za mesto, štát i prezidenta. Dôležitou oblasťou boli modlitby za pripravovanú dorastovú chatu, aby Pán Boh pôsobil na mladých, hľadajúcich, aby dal vedúcim dostatok zdravia, síl, aby premohol ich únavu, aby chatou to Božie pôsobenie v ich životoch nekončilo. Modlitby boli ukončené opäť spoločne, kde sme ďakovali Pánu Bohu za tento čas, hovorili o veciach, ktoré sme na modlitbách prežili, spievali sme Bohu a napokon sa v pokoji rozišli.

Misijné a rodinné bohoslužby

slúžia ako nástroj duchovného rastu. S Božou pomocou sa nám ich už v minulom roku podarilo realizovať pravidelne - raz za mesiac. Tieto bohoslužby, ktoré sú akýmsi spestrením nedeľných bohoslužieb o piesne, básne, detské vystúpenia a tešia sa obľube. Takéto bohoslužby vyžadujú zvýšenú ná-

mahu pri ich prípravách – pripravuje sa program, projekcia, kapela nacvičuje piesne, treba pripraviť grafiku, ináč ozvučiť, pripraviť občerstvenie. Bez obetavých ľudí by to bolo ťažké. Preto im ďakujeme a prosíme, vložte ich do svojich modlitieb. Radi privítame aj akúkoľvek vašu pomocu budeme radi, ak zostanete aj po takýchto bohoslužbách, pri čajíku, kde sa môžeme lepšie spoznávať, rozprávať sa spolu, byť vnímaví a citliví k potrebám druhých, vieme si navzájom slúžiť a dokážeme tak lepšie prepájať generácie mladších a starších.

-zk-

Dorastový tábor

sa tak, ako každý rok konal začiatkom jarných prázdnin, od 1. do 4. marca 2019.

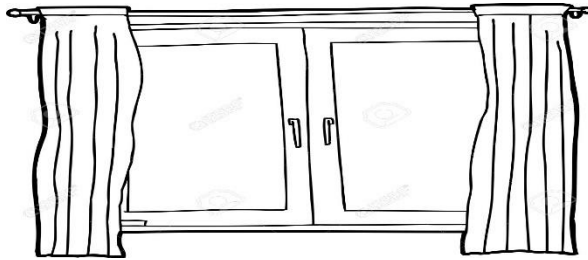
Témou tábora bolo „Stvorený“, kedy sme chceli konfirmantom a mladým priblížiť cez rôzne biblické príbehy ako nás Pán Boh stvoril. Prechádzali sme témami: Stvorený Bohom, pre lásku, pre večnosť, pre časnosť, pre spoločenstvo a pre svedectvo. Veríme, že tento čas bol pre každého jedného požehnaním a Pán Boh mohol premieňať srdcia. Zúčastnilo sa nás 60 mladých a taktiež počas nedele sme mali možnosť stráviť čas so staršími zboru, ktorí nám vo večernom programe poslúžili piesňami a rozhovormi. Túžili sme priniesť Božie kráľovstvo a evanjelium zrozumiteľným spôsobom pre dnešnú mladú generáciu. Veríme, že naša služba týmto táborom nekončí, ale práve naopak, máme víziu v tom, že túžime zasahovať a starať sa o duchovný život mladých ľudí aj počas ďalšieho

obdobia, ktoré nás čaká.

Lenka Petriková

☺ D D Y C H ☺ V É

Príliš neskoro

„Môžem sa pozerať na telku?“ spýtal sa Robo raz večer, keď rodina spolu zasadla v obývačke. „No, pozrime sa, čo dávajú. Teraz tuším práve ide ten dokumentárny film o Titaniku,“ povedala mama. „Chcela by som si to pozrieť.“ „Ale mami, určite na iných kanáloch dávajú niečo lepšie ako nejaký suchý dokumentárny film!“ zaprotestoval Robo.

„Myslím, že sa ti to určite bude páčiť,“ nástojila mama. „Vieš, čo je Titanik?“ „Samozrejme, že viem. Bola to veľká loď, o ktorej si mysleli, že je nepotopiteľná, ale potopila sa,“ odpovedal Robo. „Prečo si mysleli, že je nepotopiteľná – to neviem.“ „Tak si pozrime ten program a dozvieme sa,“ navrhla mama. „No dobre,“ zašomral Robo, „ale určite viem, že to bude nuda.“ Čoskoro však na tieto slová zabudol, pretože film ho naozaj zaujal. Keď sa film skončil, Robo vstal a natiahol sa. „Ako mohli byť také hlúpi!“ vyhlásil. „Nemáť dostatok záchranných člnov – riadna hlúposť! Nemyslíte, že na palube mali umiestniť viac záchranných člnov? Keď sa loď potápa ďaleko na mori, už je neskoro o tom uvažovať.“ Otec prikývol. „Po bitke je každý vojak generálom. Myslíme si, že boli hlúpi, ale aj dnes sú ľudia práve také hlúpi ako boli tamtí. Tiež sú presvedčení, že sú „nepotopiteľní“ – že sa im nič zlé nestane. Domnievajú sa, že majú dostatok času a odkladajú prijatie Ježiš Krista. Niektorí sa vyhovávajú slovami „urobím to neskôr“, a pritom si neuvedomujú, že môžu hocikedy zomrieť, alebo že Kristus môže prísť ktorýkoľvek deň. Robo premýšľal v mysli o týchto slovách. „Jasné,“ povedal, „potom by už naozaj bolo neskoro. Nemusia mať potom dostatok času na rozhodnutie prijať Ježiša. Môžu byť prekvapení tak, ako ľudia na Titaniku!“

Čo si myslíš ty?

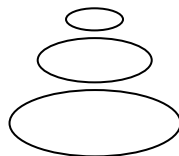
Odkladáš svoje rozhodnutie prijať Pána Ježiša ako osobného Spasiteľa?

Aj ty si myslíš, že máš veľa času? Možno sa mylíš.

Prijmi Ježiša ešte dnes, než bude neskoro.

Príbeh je prevzatý z knihy Klúče I z vydavateľstva MS EJK, Bratislava 1996.

V Liste Jakuba je napísané:

„...ved' neviete, čo bude ----- s

-----“

***Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže,
a potom zmizne.“***

Na doplnenie použi slová, ktoré vám zostanú po vyriešení osemsmerovky:

T	E	U	D	I	A	P	Ď	B	A
Š	I	Ž	E	J	A	Z	O	O	N
A	J	T	T	R	R	A	L	H	A
M	S	P	A	S	I	T	E	Ľ	R
V	L	N	Č	N	A	H	R	IE	CH
Š	L	I	Í	A	I	M	Ž	I	Á
Č	V	O	F	T	S	K	O	M	Z

BOH, ČAS, ČLN, FILM, HRIECH, JEŽIŠ, LOĎ, ĽUDIA, PARA, SPASITEĽ, TITANIK, ZÁCHRANA

Neodkladaj rozhodnutie prijať spasenie.

Zo života našej škôlky

„My sme tu všetci jedna rodina, spája nás láska Pána Ježiša“ ...týmito slovami začínajú deň detí v Cirkevnej materskej škole Koráb, ktorú aktuálne navštevuje 21 detí, zaradených do jednej triedy s celodennou formou vzdelávania. Naším cieľom je deťom skvalitniť a spríjemniť pobyt v materskej škole – robiť ho zaujímavý, interaktívny, obohacujúci v každej oblasti. Našou prioritou je pristupovať k deťom individuálne, vytvoriť im priaznivé prostredie plné Božej lásky, bezpečia pre harmonický a všestranný rozvoj, v pokojnej, tvorivej atmosfére, v duchu kresťanskej morálky a v súlade s pravdami evanjelickej viery. Naším cieľom je vytvoriť materskú školu rodinného typu – tvoriť jednu rodinu, ktorej otcom je Boh a navzájom si pomáhať na ceste za svätosťou. Hlavným cieľom našej výchovy je dosiahnuť u detí optimálny stupeň pripravenosti pre vstup do prvého ročníka základnej školy a to ako v oblasti motorickej tak sociálno-citovej. Život v materskej škole je obohatený nepravidelnými aktivitami, napr.: návšteva mestskej knižnice, polície, múzea, soľnej jaskyne, vystúpenie na bohoslužbách, projekt Zdravé zúbky, divadlo či lyžiarsky výcvik. Tešíme sa dobrej spolupráci s rodičmi i inými organizáciami, čo skvalitňuje našu prácu.

Veríme, že investovať do novej generácie sa oplatí a je výsadou, že naša materská škola môže byť toho súčasťou.

Za CMSŠ Koráb, ZM a LP

„PUZZLE“

Keď som bola naposledy na návšteve u našich kmotrovcov, skladali sme spolu s krstnou dcérou, Dorotkou puzzle. Má tri roky a skladať puzzle patrí medzi jej obľúbené činnosti. Zo začiatku to vyzeralo trochu zúfalo. Rozsypané malé časti obrázka, ktoré sami o sebe nedávali žiadny zmysel. Nemali sme predlohu, tak sme museli rozmýšľať, hľadať medzi mnohými kúskami ten, ktorý sa presne hodí na dané miesto, zapadne tak, že obraz bude dávať zmysel. Jedno malé puzzle sme nevedeli nájsť. Hľadali sme, skúšali iné, ale žiadne iné sa nehodilo. Obrázok bol už skoro hotový a predsa nebol úplný. Chýbalo jedno malé puzzle. Jedno malé puzzle a predsa dôležité, aby obraz vynikol, aby bol kompletný a ce-

listvý. Nakoniec sme ho našli skryté pod papierom. Nestratilo sa. Bolo blízko. Vložili sme ten posledný článok, posledné malé puzzle a tešili sme sa, že sme to zvládli a mohli objaviť príbeh. Naše spoločné úsilie, hľadanie a objavovanie došlo naplnenia až do posledného malého puzzle, ktoré dalo obrazu celistvosť a konečný zmysel.

Keď som o tom rozmýšľala uvedomila som si, že Kristovi učeníci, ktorí síce ako židia mali určité poznanie o Mesiášovi, ktorý mal prísť, nemohli pochopiť celý zmysel Jeho života naraz. Necháпали až do chvíle, keď bolo v tomto príbehu spásy položené posledné „ puzzle“. Posledný dôležitý moment, posledná dôležitá udalosť.

Učeníci mali proroctvá, mali obraz Kristovho narodenia, vnímali momenty Jeho života, udalosti, ktoré s Ním zažili. Všetky tie chvíle vytvárali obraz Kristovho života, ktorý bol pre nich obdivuhodný aj keď niekedy ťažko pochopiteľný. No v konečnom dôsledku im to dávalo zmysel. Okrem posledných udalostí Jeho života. Odrazu tu boli momenty, ktoré nedeli vyhodnotiť, nevedeli ako s nimi naložiť. Akosi im tie články nezapadali do celistvého príbehu Kristovho života. Keď Krista odsúdili, viedli na popravu, keď zomrel- bol to obraz, ktorý im nedával zmysel. A predsa to všetko bolo tak ako malo byť. Aj moment zrady, aj momenty utrpenia, aj bolesť tela, duše a ducha, aj Kristov zápas, aj výkrik z kríža. Každá časť mala svoje miesto. Každý okamih Jeho života mal svoj zmysel. Nakoniec prázdny hrob a skúsenosť so vzkrieseným Kristom. Keď s Ním potom ešte trávili čas, Kristus im spájaj všetky výjavy, ukazoval a vysvetľoval zmysel všetkého, čo bolo o ňom napísané o tom, čo sa malo stať. Ukazoval na zmysel a podstatu každého „článku“ príbehu. A predsa to ešte nebolo všetko. Až udalosť zoslania Svätého Ducha bol „článok“, na ktorý bolo treba chvíľku počkať, kým bol vložený do príbehu spásy. Ale bez neho obraz nebol celistvý. Potom učeníci videli celok. Až potom pochopili, poznali a vydávali svedectvo. Objavili zmysel Kristovho života v Jeho utrpení aj víťazstvách. Pochopili, že sú súčasťou toho príbehu, lebo spasenie sa týka ľudstva. Aj ich samotných.

Kristov príbeh, príbeh spásy je nám vyskladaný pred očami ako obraz a to cez príbehy zjavené v Písme- Biblii. A predsa sa pre nás ten obraz stane len predmetom rozjímania a obdivu, kým nepochopíme, že sme jeho súčasťou, že to

nie je len neosobný obraz, ktorý odovzdáva informáciu ale že je to živý príbeh, ktorý má pokračovať v živote každého z nás. Celý príbeh spásy, ktorý vrcholí Kristovým vzkriesením a potom zoslaním svätého Ducha pochopíme až vtedy, keď prijmem, že náš život- môj aj tvoj, patrí do toho príbehu. Je súčasťou obrazu, je „článkom“, ktorý má svoje miesto. Lebo aj pre mňa a pre teba Kristus trpel aj zvíťazil. Ním vybojované spasenie je tu aj pre teba. Keď to pochopíš a prijmeš, nájdeš zmysel a Kristov život ti ožije, lebo Jeho príbeh bude pokračovať v tvojom príbehu. Tvoj život naberie iný rozmer, lebo poznáš milosť, lásku a pokoj prichádzajúci z Božieho odpustenia. Pochopíš, že bolesť aj radosť, smiech aj slzy sú súčasťou príbehu. Všetko má zmysel, ktorý objavíš, keď prijmeš, že si súčasťou príbehu.

Anna Belanji, zborová farárka

Záhrada

Zima pomaly zatvára dvere. Krehký sneh sa potichučky topí a slnko je akési priateľskejšie. V jeho objatí je príjemne. Po akomsi zimnom driemaní sa vo mne začnú diať zaujímavé veci. Obyčajné ale krásne. Hoci vnímam ešte len prísľub jari, rodí sa vo mne talent veľkého záhradníka (určite tak, ako u mnohých z vás). Kým však s nadšením oberiem prvú hrst' zrelých černíc či privoniam ku pestrým kvetom vysadeným v záhone, musím začať pracovať. V mysli pracovať. Začať tam. Ved' zberať bez príprav nie možné. A tak vášnivo začínam. Predstavujem si, ktoré hrabličky treba oprášiť a ktorú motyku nabrúsiť. Predstavujem si, ako bude vyzerat' kvetinový záhon a aké cibulky či semenka ešte treba dokúpiť. Už vidím, ako budem zalievať, okopávať či vyvázovať. Bude to námaha, ale už teraz sa na ňu teším. Vyčkávam na vhodný čas. Semienko predsa musí byť zasiate do dobrej pôdy. Prevzdušnenej, zbavenej buriny a skál. Čakám, kým slniečko zem dostatočne prehreje, aby som vyhlbila jamku a prstami do nej opatrne vložila krehkú cibulku. Zľahka zahrnúť zeminou, rukami uhladiť povrch a dúfať, že príde blahodarný dážď a napokon, s úľavou a radosťou čakať, čo sa bude diať. Záhradnícke „starosti“ týmto nekončia. Striehnem na každý mráz i vietor,

chránim čerstvo vykuknutú rastlinku, aby ju nepriaznivé počasie nezničilo. Zalievam a vytrhám neželanú burinu, nech toto krehké stvorenie môže mocnieť a slobodne rásť. Táto práca ma naplňa nadšením. Dlhodobá starostlivosť prináša nielen radosť do srdca, ale i sladké plody či voňavé kvety. Chce to čas, vytrvalosť i trpezlivosť.

Tak je to aj v našej duchovnej záhrade. Nemôžeme žať, ak sme nesiali. Nemôžeme žať, ak sme nepolievali a nechránili to krehké v nás. Nemôže rásť, ak nebolo zasiaté do dobrej pôdy. Tou pôdou je naše srdce. Treba v ňom založiť záhradu. Pripraviť pôdu modlitbami, aby to semienko, zrnko Božej pravdy ukryté v Biblii mohlo v našom vnútri dobre zakoreniť. Aby pripravená pôda bola zárukou rastu – pochopenia Božieho odkazu a jeho uplatnenie v živote. Siat' a nechať rásť. Zalievať - každodennými modlitbami i čítaním Božieho slova. Vytrhať burinu lákadiel a pokušení, ktoré zvädzajú a ničia prvé výhonky. Chrániť pred mrazom i páľavou udalostí, ktoré nám nečakane vstúpia do života. A potom zbadáme, že začala kvitnúť láska, milosrdenstvo, neskôr pokoj so starostlivosťou. Dobrota a obetavosť. Rozkvitá Ten, ktorý je spoľahlivý, nemenný, všadeprítomný a všemocný, láskavý i objímajúci.

Je jar. Je správny čas pripraviť, zasiat' a dovoliť rásť.

Nechajme rozkvitnúť tú nádhernú záhradu Božieho charakteru v nás.

-zk- (venované maminke)

Silu mi dávaš vykročiť vpred.
Silu mi dávaš zmeniť smer ciest.
Zažívať nové, pochopiť záhadné,
mať v Tebe istotu, keď slnko zapadne.
Po Tvojich cestách nás stále veď,
aj keď noc tmavá zahalí svet.
V búrke i daždi drž naše dlane,
nech tvoje áno vždy v srdci máme.

S prianím, nech v každom počasí, v každom ročnom období a na každej ceste, na ktorú sa vydáte je živý Ježiš Kristus vašim priateľom i sprievodcom.

Zuzana Karabínová, šéfredaktorka

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok

Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji

tel. kontakt: 0918 828 050

sledujte www.ecavlh.sk (aktuálne oznamy, časopis, udalosti v zbere + foto)

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami